

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/129/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319202499
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8319202499.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Fiľakovského a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, na ul. Hodžovej č. 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: B. E., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcemu v N., na ul. Kukorelliho č. XXX/X, o zaplatenie sumy 305,74 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 26.08.2019 č.k. 12Csp 70/2019 - 181 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovanému sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi stranami sporu došlo dňa 28.11.2016 k uzatvoreniu zmluvy o spotrebiteľskom úvere - povolenému prečerpaniu na účte, ktoré je svojou povahou revolvingovým úverom. Ide zároveň o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože poskytnutím povoleného prečerpania banka vlastne poskytuje úver spotrebiteľovi, ktorý sa zaväzuje ho splácať za určitých podmienok stanovených bankou. S prihliadnutím na obsah uzavretej zmluvy, povahu jej účastníkov, výšku úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že ide o spotrebiteľskú zmluvu spĺňajúcu podmienky spotrebiteľského úveru. Vzhľadom na záväzok Slovenskej republiky vylúčiť zo života spotrebiteľov neprijateľné podmienky v spotrebiteľských zmluvách, súd vyžaduje od dodávateľov bližšiu špecifikáciu uplatnených pohľadávok, najmä pri úverových zmluvách, pretože z úradnej činnosti súdu je známe, že nielen nebankové spoločnosti si mnohokrát uplatňujú nároky, ktoré súdy vyhodnotili ako nároky z neprijateľných podmienok, resp. ako nároky v rozpore s právnou úpravou alebo dobrými mravmi. V dôsledku uvedeného, aj v tomto prípade bol žalobca vyzvaný na presnejšiu špecifikáciu uplatňovaných súm.

3. Základnou črtou revolvingového úveru je, že sa dlžníkovi poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže (ale aj nemusí) opakovane čerpať peňažné prostriedky a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového rámca, pričom po jeho splatení (hoci aj čiastočnom) ho môže opakovane čerpať do výšky úverového limitu bez potreby uzatvárania novej zmluvy.

4. V predmetnom spore sa žalobca domáha zaplatenia sumy 305,74 eur s príslušenstvom. Žalobca napriek výzve súdu, až do vyhlásenia dokazovania za skončené, súdu nepredložil a neoznačil žiadny dôkaz a ani nespresnil rozhodujúce skutočnosti na preukázanie dôvodnosti jeho nároku na žalované peňažné plnenie, najmä keď žalobca v žalobe i v spresnení žaloby tvrdí, že žalovaná suma tvorí rozdiel

medzi kreditnými a debetnými operáciami, pričom medzi debetné operácie patria nielen rôzne poplatky, ale aj úrok, dôvodnosť účtovania ktorých žalobca nepreukázal. Žalobca ani na základe výzvy zo dňa 14.05.2019 nedoložil jediný doklad o tom, akú sumu žalovaný reálne vyčerpal, resp. sumu, ktorá mu zo strany žalobcu bola reálne poskytnutá a nevedol ani to ako dospel k výške jednotlivých nárokov, najmä k výške dlžnej sumy 305,74 eur. Rovnako nie je zrejmé, z čoho pozostáva dlžná suma 305,74 eur, či zahŕňa i poplatky a úroky, úroky z omeškania ako aj ich výpočet. Ďalej zo žaloby i vyjadrenia žalobcu nie je zrejmé, či žalovaný reálne čerpal poskytnutú debetnú sumu a ako resp. či aspoň čiastočne na tento debet nejakú sumu uhradil a prípadne, ako bola táto úhrada zaúčtovaná, či bola zaúčtovaná na poplatky, niektoré z požadovaných úrokov, prípadne na istinu. Uvedené súd považuje za potrebné jednak vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvného vzťahu, ale predovšetkým vzhľadom na povahu revolvingu, ktorý síce môže byť poskytnutý, t.j. dlžník môže mať pripravený úverový limit, ale tento môže zostať zo strany dlžníka aj celkom nevyužitý, teda dlžník z neho nemusí čerpať nič. Z predložených dokladov sa síce javí, že žalovaný nejakú časť úveru čerpal, ale súdu neboli predložené žiadne ďalšie doklady potrebné na posúdenie, či v tomto dlhu nie sú započítané nároky, ktoré by mohli byť posúdené ako nároky z neprijateľných podmienok. Sumarizácia dlhu ku dňu 08.04.2019 je bez akýchkoľvek údajov obsahujúcich sumu, ktorú žalovaný čerpal, či ju čerpal jednorázovo alebo opakovane a kedy mal vykonať jednotlivé výbery. Súd nemal za preukázané ako žalobca dospel k požadovanej sume 305,74 eur, i keď žalobca vo svojich vyjadreniach uviedol, že sa jedná o rozdiel medzi debetnými a kreditnými operáciami. Tieto debetné a kreditné operácie bližšie nešpecifikoval, výsledná suma je bez špecifikácie jednotlivých položiek a podrobnej, zrozumiteľnej platobnej histórie, nie je možné posúdiť či a ako sa menila výška napr. istiny, úroky a pod. Súd nie je ekonóm, aby vedel čítať zložité ekonomické tabuľkové zostavy, komplikované výpisy z účtov obsahujúce rôzne skratky a odkazy.

5. V zmluve o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte neboli dohodnuté podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania podľa ust. § 10 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy. Podľa tohto ustanovenia obligatórnou náležitosťou zmluvy je okrem iného aj údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy).

6. V súlade s ustanovením § 11 ods. 1 tohto právneho predpisu, absencia tejto náležitosti spôsobuje, že poskytnutý spotrebiteľský úver o povolenom prečerpaní sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

7. Žalovaný výberom hotovosti z bankomatov a platbami kartou vyčerpal úhrnom sumu 28.948,38 eur bez poplatkov a úrokov a uhradil svojmu veriteľovi úhrnom sumu vo výške 29.168,14 eur. Kreditné položky teda prevyšovali položky debetné.

8. Zo žalobcom predložených dokladov nie je možné posúdiť oprávnenosť jeho nároku, čo znamená neunesenie dôkazného bremena zo strany žalobcu. Súd prvej inštancie preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

9. Pokiaľ žalobca odkázal na právny názor vyjadrený v rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 v právnej veci C-42/15, prvoinštančný súd k tomuto dodal, že vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať smernici ani nepriamy účinok, nakoľko by sa jednalo o výklad vnútroštátneho zákona contra legem. Zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 9 ods. 2 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Prejudiciálne rozsudky Súdneho dvora EÚ sú spolu s výkladom práva Európskej únie, ktorý sa v ňom nachádza, záväzné pre vnútroštátny súd, ktorý prejudiciálnu otázku podal, resp. aj pre súdy, ktoré budú v tej istej veci rozhodovať o opravných prostriedkoch. V danom prípade absentoval i údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

10. V súvislosti s rozsudkom Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15 sa ďalej dodalo, že zmluva o úvere, resp. jej náležitosti, nemusia byť obsiahnuté na jednom dokumente, avšak vzhľadom na platnú právnu úpravu, dokumenty, v ktorých sú obsiahnuté náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, musia mať písomnú formu, ktorá pre svoju platnosť vyžaduje podpis účastníka zmluvného vzťahu. Súdny dvor EÚ v uvedenom rozsudku uviedol, že „článok 10 ods. 1 a 2 Smernice 2008/48 v

spojení s článkom 3 písm. m) tejto Smernice, sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil na jednej strane, že zmluva o úvere, ktorá patrí do pôsobnosti Smernice 2008/48 a ktorá je vypracovaná písomne, musí byť podpísaná zmluvnými stranami a na druhej strane, že táto požiadavka podpisania sa vzťahuje na všetky náležitosti tejto zmluvy uvedené v článku 10 ods. 2 Smernice. Podľa článku 10 ods. 2 písm. c) Smernice, má zmluva zrozumiteľne a stručne uviesť dĺžku trvania tejto zmluvy.

11. Vzhľadom na vyššie uvedené poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa ust. § 11 ods. 1 písm. c) Zákona o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov.

12. Žalovaný v prospech žalobcu uhradil sumu 29.168,14 eur, pričom výbermi a platbami čerpal sumu 28.948,38 eur, a teda na istine úveru už nie je povinný žalobcovi zaplatiť žiadne finančné prostriedky. Z tohto dôvodu uplatnený nárok zo strany žalobcu sa považoval za nedôvodný.

13. Žalobca žiadal priznať sankčný úrok vo výške 28 % ročne zo sumy 305,74 eur od 09.04.2019 do zaplatenia, ktorý nebol dohodnutý v zmluve a iba odkazuje na Sadzobník úrokových sadzieb. Sankčné úroky náš právny poriadok nepozná, neupravuje. Vo všeobecnosti sa za sankčné úroky považujú úroky z omeškania. Tie sú však v občianskoprávných sporoch a za takéto sa považujú aj spory zo spotrebiteľských zmlúv limitované nariadením vlády č. 87/1995 Z.z.. Sankcia za porušenie právnej povinnosti môže byť dohodnutá aj ako zmluvná pokuta, v takomto prípade sa ale pre platnosť dohody o zmluvnej pokute vyžaduje písomná forma s poukazom na ust. § 544 ods. 2 OZ, čo však v tomto konkrétnom prípade splnené nebolo, nakoľko sankčný úrok resp. zmluvná pokuta je len upravená vo Všeobecných obchodných podmienkach v bode 3.12 a nie priamo v zmluve o úvere.

14. Výrok o trovách bol odôvodnený ust. § 255 ods. 1, ods. 2 a § 262 ods. 1 C.s.p.

15. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby žalobe žalobcu bolo v plnom rozsahu vyhovené. Ako dôvod uviedol, že súd porušil právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie a postupoval v rozpore so zásadou kontradiktórnosti súdneho konania, keď v rozpore s ust. § 151 C.s.p. skúmal tvrdenia žalobcu, ktoré neboli žalovaným spochybnené, čo je zrejmé z odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Podľa uvedeného ustanovenia sa výslovne nepopreté tvrdenia považujú za nesporné. Žalobca má za to, že v súlade s prejednávacou zásadou civilného sporového konania je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, a to aj v spotrebiteľských sporoch. Čo sa týka špecifikácie žaloby, túto žalobca špecifikoval v podanej žalobe a vo vyjadrení zo dňa 27.05.2019. Žalobca súdu doručil podrobnú špecifikáciu, uviedol prehľadný a podrobný rozpis všetkých transakcií na účte žalovaného počas celej doby trvania zmluvného vzťahu v členení na jednotlivé zložky dlhu podľa druhu toho - ktorého transakčného typu, uvedením počtu uvedených transakcií za celé obdobie vedenia účtu a sumy, ktorá pripadá na ten - ktorý druh transakcie. Práve tento prehľad je pre úplnosť doplnený výpismi z účtu klienta, u ktorých je možné v prípade pochybnosti overiť všetky transakcie jednotlivo. V súvislosti s predloženou kompletnou históriou vedenia účtu predstavuje tento prehľad úplne jasnú a konkrétnu špecifikáciu zloženia žalovanej sumy, ktorú tvorí rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. Súčet kreditných a súčet debetných položiek za príslušné obdobie je v úvode každého jednotlivého výpisu.

16. Strany sporu dňa 28.11.2016 uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte, ktorou žalobca poskytol žalovanému limit povoleného prečerpania vo výške 400 eur s variabilnou úrokovou sadzbou vo výške 19,9 % ročne. Náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní upravuje ust. § 10 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Zmluva všetky tieto zákonom vyžadované náležitosti obsahuje. Na základe zmluvy a Všeobecných obchodných podmienok banka rozlišuje povolený debet a nepovolený debet. Žalovaný mal poskytnutú službu povolené prečerpanie na účte s úrokom 19,9 % ročne, ktoré sa riadi okrem zmluvy aj bodom 8. Všeobecných obchodných podmienok. Žalovaný opakovane porušoval zmluvu tým, že prekračoval povolený limit povoleného prečerpania, na základe čoho žalobca pristúpil k postupu v zmysle bodu 8.9 Všeobecných obchodných podmienok účinných ku dňu zníženia limitu povoleného prečerpania na 0 eur a znížil žalovanému limit povoleného prečerpania na 0 eur dňa 01.01.2019, ako to vyplýva z výpisu z účtu za dané obdobie. Zrušením povoleného prečerpania a neuhradením dlžnej sumy v stanovenej lehote sa žalovaný dostal do nepovoleného debetu vo výške debetného zostatku na účte. Žalovaná suma 305,74 eur predstavuje rozdiel medzi

všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. Kreditné transakcie na účte žalovaného predstavovali 29.168,14 eur a debetné transakcie na účte žalovaného predstavovali 29.473,88 eur.

17. V zmysle ustanovenia § 31 ods. 2 zákona o platobných službách, poskytovateľ platobných služieb poskytuje platobné služby používateľovi platobných služieb na základe

- a) zmluvy o poskytnutí jednorazovej platobnej služby alebo
- b) rámcovej zmluvy.

18. V zmysle ustanovenia § 31 ods. 4 tohto právneho predpisu sú neoddeliteľnou súčasťou rámcovej zmluvy obchodné podmienky o poskytovaní platobných služieb. Podľa ustanovenia § 31 ods. 5 písm. d) uvedeného právneho predpisu, rámcová zmluva obsahuje okrem iného informácie o poplatkoch a úrokoch. Ako vyplýva z týchto ustanovení, zákon o platobných službách výslovne nestanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané.

19. Podľa rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 09.11.2016 vydaného vo veci C - 42/15, článok 10 ods. 1 a 2 Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.04.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS v spojení s článkom 3 písm. m) tejto Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 Smernice musia byť vyhotovené písomne alebo na inom trvalom nosiči. Z uvedeného vyplýva, že náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. nemusia byť nevyhnutne uvedené v samotnom texte úverovej zmluvy, ale časť z nich môže byť obsiahnutá aj v obchodných podmienkach alebo sadzobníku, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Avšak Smernica nebráni členským štátom, aby zakotvili povinnosť, že všetky dokumenty obsahujúce náležitosti zmluvy povinné v zmysle Smernice, majú byť podpísané. V našich podmienkach uvedené znamená, že zákonom možno stanoviť, že aj všeobecné obchodné podmienky, obchodné podmienky a sadzobník v prípade, ak obsahujú niektoré z uvedených povinných náležitostí zmluvy, musia byť podpísané. Každopádne táto povinnosť by mala byť ustanovená v zákone o spotrebiteľských úveroch a nepostačuje, že tak ustáli súd vo svojom rozhodnutí.

20. Podľa ustanovenia § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale i historické. Zverejnením vývesiek úrokových sadzieb na webovom sídle žalobcu a v pobočkách je splnená povinnosť v zmysle § 18 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

21. Čo sa týka úroku vo výške 28 %, tento nie je sankčným úrokom z omeškania, ale odplatom za poskytnutie finančných prostriedkov, teda cenou poskytnutého úveru. Uvedené vyplýva aj zo Sadzobníka poplatkov, ktorý je súčasťou Zmluvy o spotrebiteľskom úvere a ktorý uvádza jednak výšku úrokovej sadzby za poskytnutie finančných prostriedkov a jednak aj výšku úrokov z omeškania.

22. Pokiaľ ide o dobu trvania zmluvy a konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, táto náležitosť vyplývajúca z ust. § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu zatvorenia zmluvy je obsiahnutá vo Všeobecných obchodných podmienkach tvoriacich neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Rovnako výška poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom a podmienky, za ktorých sa tieto poplatky môžu zmeniť, sú upravené vo Všeobecných obchodných podmienkach a Sadzobníku poplatkov tvoriacom neoddeliteľnú súčasť Všeobecných obchodných podmienok.

23. Vo vzťahu k náležitostiam vyžadovaným ust. § 9 ods. 2 písm. k) a písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, žalobca poukázal na skutočnosť, podľa ktorej uzatvorená zmluva je svojou povahou zmluvou o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania a jej obligatórne náležitosti sú upravené v ust. § 10 ods. 1 tohto právneho predpisu.

24. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

25. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré, s výnimkou záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru pre nedodržanie náležitostí upravených v ust. § 9 ods. 2 písm. k) a písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, v plnom rozsahu odkazuje.

26. V prejednávanej veci, ako to vyplýva z obsahu spisu, medzi stranami sporu bola dňa 28.11.2016 uzatvorená zmluva o spotrebiteľskom úvere - povolené prečerpanie na účte. Náležitosti zmluvy o spotrebnom úvere formou povoleného prečerpania sú upravené v ust. § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. V zmysle tohto ustanovenia zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do 3 mesiacov, musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) podľa § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i), j), x) a aa),
- b) povinnosť spotrebiteľa kedykoľvek zaplatiť takýto úver na žiadosť veriteľa v plnej výške,
- c) výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť.

27. Vychádzajúc z vyššie uvedeného ustanovenia, medzi týmito náležitosťami nie sú uvedené náležitosti vyplývajúce z ust. § 9 ods. 2 písm. k) a písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy, a teda s ich absenciou nemožno spájať sankciu v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru.

28. Napriek vyššie uvedenému konštatovaniu, v zmluve nie sú uvedené ďalšie náležitosti spôsobujúce bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Zmluva neobsahuje dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy) a ani výšku poplatkov spojených so spotrebiteľským úverom od uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienky, za akých sa tieto poplatky môžu meniť (§ 10 ods. 1 písm. c) zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy). Okrem týchto dvoch náležitostí, na ktoré poukazuje aj prvoinštančný súd, v zmluve nie je uvedené právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehota, počas ktorej možno toto právo uplatniť a ďalšie podmienky jeho vykonania, vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo spôsobe jej výpočtu. Všetky tieto vytýkané nedostatky náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní sú obsiahnuté vo Všeobecných obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy, prípadne v Sadzobníku poplatkov. V samotnej zmluve sa vytýkané podstatné náležitosti zmluvy nenachádzajú. Súdny dvor Európskej únie síce v rozsudku vo veci C-42/15 zdôraznil, že článok 10 ods. 1, 2 Smernice 2008/48 v spojení s článkom 3 písm. m) tejto Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej Smernice musia byť uvedené písomne alebo na inom trvalom nosiči, uvedené na posúdenie poskytnutého úveru ako bezúročného a bez poplatkov vplyv nemá. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 9 ods. 2 priamo uvádza, že zmluva o úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti vymenované v tomto ustanovení. Rovnako z ust. § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy upravujúceho náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, vyplýva požiadavka na uvádzanie týchto náležitostí priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania. Požiadavka zákona na uvádzanie týchto náležitostí priamo v zmluve je jednoznačná a preto nepostačuje tieto náležitosti uvádzať v iných dokumentoch so zmluvou súvisiacich, ako sú napr. Všeobecné obchodné podmienky, či Sadzobník poplatkov. S absenciou čo i len jednej z uvádzaných chýbajúcich náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods. 1 písm. c) spája dôsledok spôsobujúci to, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

29. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ukladajúce konkrétne povinnosti žalobcovi ako poskytovateľovi služby. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve,

ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

30. V prejednávanej veci, ako to vyplýva z obsahu návrhu na vydanie platobného rozkazu zo dňa 02.05.2019 (č.l. 1, 2 a 3 spisu) a z obsahu podania žalobcu zo dňa 27.05.2019 (č.l. 164, 165, 166 a 167 spisu) žalobca svoj nárok na úhradu dlžnej sumy vzniknutej z nepovoleného prečerpania bežného účtu odôvodnil bodom 3.12 Všeobecných obchodných podmienok. Zmluvná podmienka uvedená v bode 3.12 Všeobecných obchodných podmienok žalobcu v znení: „Pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby, „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.“ bola rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 11.05.2017 č.k. 9Csp 170/2016-63 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.12.2017 č.k. 7Co 99/2017 - 81 určená za neplatnú pre svoju neprijateľnosť. Rovnako vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9C 113/2015 bolo právoplatne rozhodnuté o určení neprijateľnosti a zároveň neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej vo Všeobecných obchodných podmienkach žalobcu s rovnakým obsahom ako v prejednávanom spore. V týchto iných konaniach sa taktiež právoplatne rozhodlo o zamietnutí žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne pri nepovolenom prečerpaní a poplatkov s poukazom na ich neprijateľnosť.

31. Ak Občiansky zákonník v ust. § 53a ods. 1 ukladá dodávateľovi povinnosť zdržať sa používania konkrétnej podmienky, ktorá bola vyhlásená za neplatnú pre jej neprijateľnosť, alebo ak z takejto podmienky dodávateľovi nebolo priznané plnenie, dodávateľ nie je oprávnený domáhať sa, a to ani v súdnom konaní, plnenia vyplývajúceho z neprijateľných podmienok voči všetkým spotrebiteľom. Zákonnému pojmu zdržať sa používania bez akýchkoľvek pochybností zodpovedá povinnosť dodávateľa neuplatňovať si plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok.

32. Právne bezvýznamnou je i námietka žalobcu o nezákonnosti postupu súdu pri vydaní rozhodnutia, keď v rozpore s ust. § 151 C.s.p. skúmal tvrdenia žalobcu, ktoré neboli žalovaným spochybnené. Porušenie povinnosti tvrdenia sa považuje za procesnú pasivitu strany sporu, ktorá má za následok procesnú sankciu vo forme buď nespornosti nepopretých skutkových tvrdení protistrany (§ 151 ods. 1 C.s.p.), alebo neúčinnosti nekvalifikovaného popretia skutkového tvrdenia protistrany (§ 151 ods. 2 C.s.p.). Ust. § 151 C.s.p. nadväzuje na ust. § 150 C.s.p., podľa ktorého strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia. Skutkové tvrdenia žalobcu uvádzané v návrhu na vydanie platobného rozkazu neboli považované za dostatočné, a preto súd prvej inštancie za účelom zistenia podstatných a rozhodujúcich skutočností požiadal žalobcu o ďalšie skutkové tvrdenia podaním zo dňa 14.05.2019 (č.l. 157 a 158 spisu). V tomto podaní bol žalobca vyzvaný, aby preukázal a špecifikoval, z ktorých konkrétnych položiek pozostáva ním požadovaná suma 305,74 eur. Žalobca vo vyjadrení k výzve zo dňa 14.05.2019 len zopakoval, že suma 305,74 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými obratmi vykonanými na účte žalovaného. Je pritom nepochybné, že debetné transakcie na účte žalovaného sa vzťahovali tak na istinu, poplatky a úroky. Vzhľadom na chýbajúce náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania spôsobujúce bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru, žalobcovi mohol vzniknúť nárok iba na vrátenie istiny úveru bez úrokov a poplatkov. Žalovaný preukázateľne už istinu úveru uhradil, a preto žalobcovi nárok na ďalšie plnenia nad rámec istiny úveru vzniknúť nemohol.

33. S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

34. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovanému v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

35. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).